

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/123/2023
Identifikačné číslo spisu: 3023200054
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2024
Meno a priezvisko: Mgr. Michal Novotný
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:3023200054.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom zo sudcov: Michal Novotný (sudca spravodajca) ako predseda senátu a JUDr. Zdenka Reisenauerová a JUDr. Jana Martinčeková ako členky senátu vo veci žalobkyne: mal. T. I., nar. XX. N. XXXX, R. XXX/XX, U., zastúpenej zákonnou zástupkyňou - matkou: I. I., nar. X. N. XXXX, bytom tamtiež, právne zastúpenej: Lichner Legal s. r. o., IČO: 47 246 804, Legionárska 7451/4, Trenčín, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia z 3. decembra 2019, č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2019/12844/JH, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 29 Sa 2/2023-45 z 26. apríla 2023 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 29 Sa 2/2023-45 z 26. apríla 2023 sa mení tak, že sa zrušuje rozhodnutie žalovaného z 3. decembra 2019, č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2019/12844/JH, a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.
- II. Žalobkyni sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu 100 % trov konania pred správnym súdom, ako aj kasačných konaní.

Odôvodnenie

I.

Administratívne konanie a konanie pred správnym súdom

1. Z administratívnych spisov žalovaného vyplýva, že matka žalobkyne požiadala Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie v zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia v znení neskorších predpisov. Posudková lekárka úradu práce posúdila na tento účel zdravotný stav žalobkyne a svoje závery vyjadrila v lekárskom posudku z 19. júna 2019. V ňom ako klinickú diagnózu ustálila cystickú fibrózu s miernymi prejavmi s mierou funkčnej poruchy 50 %, ktorú zaradila do kapitoly III pol. 10 písm. a) prílohy č. 3 cit. zák. (Endokrinné poruchy, poruchy výživy a premeny látok - cystická fibróza - s pľúcnymi prejavmi, črevnými prejavmi mierneho stupňa) s tým, že telesný vývoj žalobkyne zodpovedá jej veku. V odôvodnení uviedla, že žalobkyňa síce je odkázaná na opatrovanie, avšak nie je odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, pretože nespĺňa podmienky uvedené v § 14

ods. 10 písm. a) a b) cit. zák. Nie je odkázaná ani na individuálnu prepravu, pretože je schopná premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť, nastupovať do takéhoto vozidla, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z neho, a nemá ani duševnú poruchu, ani ťažkú poruchu zvieráčov. Lekársky posudok vypracovala na podklade nálezov z odborných vyšetrení pediatra zo 6. júna 2019, pediatrického pneumológa a ftizeológa zo 14. februára, 25. apríla a 3. júna 2019, otorinolaryngológa z 3. júna a 24. mája 2019, pediatrického endokrinológa z 28. novembra 2018 a 23. mája 2019, neurológa z 21. novembra 2018, urológa z 19. októbra 2018, nefrológa z 26. apríla 2019, gastroenterológa z 31. júla 2018 a z posúdenia špeciálneho pedagóga z 3. apríla 2019, za prítomnosti žalobkyne.

2. Na základe tohto lekárskeho posudku úrad práce vypracoval komplexný posudok z 31. júla 2019, do ktorého prevzal záver, že miera funkčnej poruchy žalobkyne je 50 % podľa oddielu III pol. 10 písm. a) cit. prílohy, čím sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím odkázanú na sprievodcu. V oblasti zvýšených výdavkov jej nenavrhol príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, pretože ju podľa § 38 ods. 9 písm. a) a b) cit. zák. nepovažoval za odkázanú na tento druh peňažného príspevku. Na doplnenie dodal, že tento typ peňažného príspevku bol žalobkyni navrhnutý v roku 2017, pretože v zmysle § 14 ods. 6 písm. c) cit. zák. bola odkázaná na individuálnu prepravu z dôvodu cystickej fibrózy s pľúcnymi a gastrointestinálnymi prejavmi. Avšak novelizáciou zákona č. 447/2008 Z. z. v znení účinnom od 1. júla 2018 došlo k zmene podmienok odkázanosti na individuálnu prepravu, kedy sa žalobkyňa už viac nepovažuje za odkázanú na individuálnu prepravu, pretože nemá taký funkčný deficit, ktorý § 14 ods. 6 cit. zák. predpokladá. Na základe toho úrad práce priznal žalobkyni žiadaný príspevok na opatrovanie rozhodnutím z 15. augusta 2019, ktoré ako nenapadnuté odvolaním nadobudlo právoplatnosť. Zároveň však úrad práce, sociálnych vecí a rodiny rozhodnutím z 15. augusta 2019, č. TN1/OPPKPČ/SOC/2019/32167-16, žalobkyni odňal príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla odňal a zastavil jeho výplatu už od 1. augusta 2019.

3. Proti rozhodnutiu o odňatí tohto peňažného príspevku sa žalobkyňa odvolala a namietla, že žalovaný nezohľadnil všetky jej zdravotné postihnutia komplexne ako celok. V dôsledku odvolania posudková lekárka úradu práce opätovne posúdila zdravotný stav žalobkyne lekárske posudkom zo 16. septembra 2019, v ktorom potvrdila svoj predchádzajúci posudkový záver, keďže ani novodoložené lekárske nálezy nemali vplyv na jeho zmenu. Následne posudkový lekár žalovaného vydal 23. októbra 2019 nový lekárske posudok, v ktorom sa stotožnil s posudkovou lekárkou úradu práce v rozhodujúcom zdravotnom postihnutí, v miere funkčnej poruchy a tiež v posúdení odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Navyše poznamenal, že žalobkyňa „má diagnostikovanú cystickú fibrózu v popôrodnom skriningu. Aktuálne je v komplexnej starostlivosti špecialistov, najmä pneumológa a gastroenterológa. Spirometrické vyšetrenia opakovaním v norme. Dominuje problém v horných dýchacích cestách, najmä v prínosových dutinách, kde pre polypy absolvovala operačný zákrok. Nemá pohybové obmedzenie.“ Vychádzajúc z tohto posudku, ako aj zo stanoviska žalovaného z 28. októbra 2019, ktoré potvrdilo platnosť komplexného posudku úradu práce, žalovaný tu napadnutým rozhodnutím z 3. decembra 2019 odvolanie žalobkyne zamietol.

4. Správnu žalobu, ktorú žalobkyňa podala proti tomuto rozhodnutiu, správny súd najskôr rozsudkom č. k. 18 Sa 5/2020-86 zo 17. septembra 2020 zamietol. Dospel totiž k záveru, že úrad práce správne reagoval na zmenu zákona č. 447/2008 Z. z. s účinnosťou od 1. júla 2018 a že aktuálne preukázaný zdravotný stav žalobkyne nesvedčí o ťažkej poruche mobility, ani duševnej poruche alebo ťažkej poruche zvieráčov, ktoré podmieňujú odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím rozsudkom sp. zn. 7 Sžsk 7/2021 zo 4. mája 2021 zrušil rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože žalobkyňu riadne nepoučil o jej procesných právach a povinnostiach. Nato správny súd rozsudkom č. k. 18 Sa 7/2021-32 zo 14. októbra 2021 zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného z dôvodu, že žalovaný vo svojom odôvodnení neposkytol dôsledné vysvetlenie, prečo u žalobkyne nejde o ťažkú poruchu mobility. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky však rozsudkom sp. zn. 7 Ssk 13/2022 z 31. januára 2023 rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože mal za to, že žalovaný s prihliadnutím na komplexný posudok a lekárske posudky zhodnotil odkázanosť žalobkyne na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom v súlade s ustanoveniami § 14 ods. 10 v spojení

s ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. a zároveň v tomto smere zrozumiteľne odôvodnil, na základe čoho potvrdil prvostupňové rozhodnutie úradu práce, ktorým bol žalobkyni peňažný príspevok odňatý.

5. Naostatok správny súd správnu žalobu zamietol tu napadnutým rozsudkom č. k. 29 Sa 2/2023-45 z 26. apríla 2023. V odôvodnení v zhode s kasačným súdom konštatoval, že operácia nosných polypov a ani dlhodobá liečba Biseptolom, na ktoré žalobkyňa odkazovala v správnej žalobe, nezodpovedá zdravotným stavom uvedeným v § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. a v jej odborných lekárskech záznamoch nebola zdokumentovaná žiadna porucha mobility. Podľa správneho súdu postup úradu práce neodporoval ani § 67e ods. 4 cit. zák., pretože úrad nezačal konanie o odňatí tohto peňažného príspevku z vlastnej iniciatívy len z dôvodu zmeny úpravy odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Urobil tak totiž až v dôsledku nového lekárskeho posudku z 31. júla 2019, podľa ktorého už žalobkyňa viac nebola odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Po tomto zistení úrad práce postupoval v súlade s § 45 ods. 3 cit. zák., keď reflektoval zmenu právnej úpravy účinnej od 1. júla 2018 a rozhodol o odňatí tohto príspevku a následnom zastavení jeho výplaty z dôvodu zmeny skutočností rozhodujúcich na trvanie nároku, pretože žalobkyňa nespĺňala žiadne z kritérií uvedených § 14 ods. 6 cit. zák.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenia k nej

6. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobkyňa domáha zrušenia tohto rozsudku, eventuálne jeho zmeny tak, že sa zruší rozhodnutie žalovaného a vec sa mu vráti na ďalšie konanie. Poukázala na posúdenie zdravotného stavu v komplexných posudkoch zo 17. marca 2017 a z 31. júla 2019 a uviedla, že z úplne totožného zhrnutia zdravotného stavu, došlo k dvom odlišným záverom, keď na základe komplexného posudku zo 17. marca 2017 úrad práce, sociálnych vecí a rodiny žalobkyni priznal peňažný príspevok, zatiaľ čo na základe komplexného posudku z 31. júla 2019 jej peňažný príspevok odňal. Podľa nej tak k začatiu konania o odňatí peňažného príspevku a k samotnému odňatiu došlo len z dôvodu zmeny úpravy odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa ustanovenia § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. účinného od 1. júla 2018. To je v priamom rozpore s prechodným ustanovením § 67e ods. 4 cit. zák., čo sa snažil úrad práce, sociálnych vecí a rodiny zaistiť tvrdením, že zdravotný stav žalobkyne sa zlepšil. Ďalej namietla, že na základe žiadosti matky žalobkyne o peňažný príspevok na opatrovanie začal úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nové správne konanie, pričom došlo k spojeniu dvoch správnych konaní do jedného. Z nich následne vzišli dve samostatné rozhodnutia o odňatí peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov a o priznaní peňažného príspevku na opatrovanie. Žalobkyňa až do vydania a doručenia rozhodnutia o odňatí peňažného príspevku nemala vedomosť o tom, že prebieha aj samotné konanie o jeho odňatí. Takýto postup správnych orgánov preto považuje za porušenie princípu právnej istoty, prirodzenej spravodlivosti, legitímnych očakávaní, alebo celkovo predvídateľnosti postupu orgánov verejnej moci.

7. Žalovaný poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia a kasačnú sťažnosť navrhol zamietnuť. Reagujúc na námietky žalobkyne odkázal na výklad ustanovenia § 67e ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. v dôvodovej správe k nemu a na odôvodnenie správneho súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Ďalej uviedol, že rozhodujúce je časové znenie ustanovenia § 14 ods. 6 cit. zák., keď komplexný posudok zo 17. marca 2017 bol vydaný pred 1. júlom 2018, kedy došlo k novelizácii cit. zákona, a komplexný posudok z 31. júla 2019 bol vydaný po nadobudnutí účinnosti tejto novely. Záverom poukázal na odôvodnenie predošlého rozsudku najvyššieho správneho súdu sp. zn. 7 Ssk 13/2022, ktorý sa podrobne zaoberal predmetnou novelou ustanovenia § 14 ods. 6 cit. zák.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

8. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu (§ 453 ods. 1 SSP) a predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) bez ohľadu na uplatnené kasačné body (§ 453 ods. 2 v spojení s § 203 ods. 2 SSP).

9. Predmetom prieskumu v prerokúvanej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý žalobkyni odňal a zastavil výplatu peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla od 1. augusta 2019 z dôvodu, že žalobkyňa už naďalej nespĺňa podmienky uvedené v § 14 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z. z. v spojení s § 38 ods. 9 cit. zák., pretože sa v zmysle § 14 ods. 6 cit. zák. v znení účinnom od 1. júla 2018 viac nepovažuje za osobu odkázanú na individuálnu prepravu osobným

motorovým vozidlom. Podľa § 14 ods. 6 cit. zák. v znení účinnom od 1. júla 2018 fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti z dôvodu a) ťažkej poruchy mobility premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, b) duševnej poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb alebo c) ťažkej poruchy zvieráčov prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb.

10. V prerokúvanej veci nebolo sporné, to že žalobkyňa je ťažko zdravotne postihnutou osobou podľa § 2 ods. 3 cit. zák., pretože má zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50 %. Zároveň ani nebolo tvrdené (a ani lekárske posudky nesvedčia), že by žalobkyňa bola zaradená do chronického dialyzačného programu, transplantáčného programu, resp. v onkologickej či udržiavacej liečbe podľa § 38 ods. 9 písm. b) zákona č. 447/2008 Z. z. Sporným zostalo to, či žalobkyňa je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom v zmysle § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. v znení účinnom od 1. júla 2018, čo predstavuje primárny predpoklad priznania peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla podľa § 14 ods. 10 písm. a) v spojení s § 38 ods. 9 písm. a) cit. zák. a či žalovaný postupoval pri odňatí a zastavení výplaty tohto príspevku súlade s prechodným ustanovením § 67e ods. 4 cit. zák.

11. Podľa prechodného ustanovenia § 67e ods. 4 veta za bodkočiarkou cit. zák. úrad nezačne konanie o peňažnom príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla len z dôvodu zmeny úpravy odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 účinného od 1. júla 2018. V prerokúvanej veci však matka žalobkyne požiadala po 1. júli 2018 o priznanie nového príspevku na opatrovanie. Podľa § 11 ods. 11 cit. zák. výsledkom lekárskej posudkovej činnosti je lekársky posudok, ktorý okrem iného obsahuje aj závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 cit. zák. Podľa § 55 ods. 6 cit. zák. je podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu práve komplexný posudok, ktorý podľa § 15 ods. 1 cit. zák. vypracúva úrad práce na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 cit. zák. a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 cit. zák. Komplexný posudok okrem iného obsahuje vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom [písm. f)] a návrh druhu peňažného príspevku na kompenzáciu [písm. d)]. Výsledkom posudkovej činnosti tak nie je len posúdenie zdravotného stavu žiadateľa vo vzťahu k príspevku, o ktorý žiadal, ale komplexné posúdenie jednotlivých druhov odkázanosti na kompenzáciu v zmysle § 14 cit. zák., vrátane odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Úrad práce tak postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami, keď v komplexnom posudku uviedol, že žalobkyňa už nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, pretože už viac nespĺňa podmienky uvedené v § 14 ods. 6 cit. zák. v znení účinnom od 1. júla 2018. Zároveň postupoval správne, ak jej kvôli tomu nenavrhol poskytovanie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Príčinou, pre ktorú úrad práce nanovo posúdil túto odkázanosť, tak nebola sama zmena § 14 ods. 6 cit. zák., ako to namietala žalobkyňa, ale konanie o žiadosti o peňažný príspevok na opatrovanie. Žiadosť o iný príspevok na kompenzáciu ako dôvod prehodnotenia odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom predpokladá aj samotná dôvodová správa k prechodnému ustanoveniu § 67e ods. 4 cit. zák., zavedenému zákonom č. 191/2018 Z. z. (Národná rada Slovenskej republiky, VII. volebné obdobie, tlač 946).

12. Pretože prerokúvaná vec je sociálnou vecou podľa § 199 ods. 1 písm. c) SSP, podľa už citovaného § 453 ods. 2 v spojení s § 203 ods. 2 SSP ani kasačný súd nie je viazaný sťažnostnými bodmi. Preto je oprávnený prihliadnuť aj na iné skutkové a právne dôvody, než boli uvedené v kasačnej sťažnosti a ktoré by mohli byť žalobnými alebo sťažnostnými bodmi v prospech žalobkyne - fyzickej osoby (porov. v tomto zmysle aj rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 7 Ssk 77/2021 z 19. decembra 2022). V prerokúvanej veci neuniklo pozornosti kasačného súdu, že úrad práce odňal príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla už od 1. augusta 2019. Podľa prechodného ustanovenia § 67e ods. 4 cit. zák. sa však fyzická osoba s ťažkým

zdravotným postihnutím odkázaná podľa komplexného posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 účinného do 30. júna 2018, ktorej vznikol nárok na peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla podľa zákona účinného do 30. júna 2018 a tento nárok trvá aj po 30. júni 2018, považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím odkázanú na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom na účely poskytovania tohto peňažného príspevku do právoplatnosti rozhodnutia vo veci peňažného príspevku na kompenzáciu. Zo znenia cit. ustanovenia zrejme, že zákonodarcu rozlišuje medzi „poskytovaním tohto peňažného príspevku“ (t. j. príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov) a medzi „peňažným príspevkom na kompenzáciu“, ktorý druhovo nie je bližšie špecifikovaný.

13. Z toho potom vyplýva, že odkázanosť osoby na individuálnu prepravu podľa citovaného prechodného ustanovenia trvá od 1. júla 2018 až do právoplatnosti rozhodnutia o akomkoľvek peňažnom príspevku na kompenzáciu v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., teda napríklad aj o peňažnom príspevku na opatrovanie. Až do právoplatnosti takéhoto rozhodnutia tak zostáva zachovaná táto odkázanosť bez ohľadu na to, kedy bol vyhotovený komplexný posudok, ktorý je podkladom tohto rozhodnutia a podľa ktorého už osoba už nespĺňa podmienky tejto odkázanosti podľa § 14 ods. 6 cit. zákona účinného od 1. júla 2018. Kasačnému súdu je známe, že podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky treba jazykový výklad doplniť aj inými metódami výkladu, predovšetkým výkladom účelom normy (porov. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 171/05, III. ÚS 341/07, III. ÚS 72/2010, I. ÚS 351/2010 a ďalšie). Kasačnému súdu sa však celkovo nepodarilo zistiť žiaden iný rozumný účel, ktorý by si vyžadoval odchýlenie sa od podaného jazykového výkladu prechodného ustanovenia § 67e ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. Obdobne sa nepodarilo identifikovať žiadnu nadradenú právnu normu, ktorá by si vyžadovala, aby sa citované ustanovenie vykladalo tak, že by zánik odkázanosti na individuálnu prepravu osobných motorovým vozidlom mal nastať skôr než právoplatnosťou rozhodnutia vo veci peňažného príspevku na kompenzáciu.

14. Nateraz nie je nutné zaoberať sa tým, či by právoplatným rozhodnutím, ktoré by podľa § 67e ods. 4 cit. zák. spôsobovalo zánik odkázanosti, mohlo byť aj rozhodnutie o samotnom peňažnom príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. V tu prerokovanej veci totiž úrad práce rozhodoval po 1. júli 2018 o peňažnom príspevku na opatrovanie, o ktorom rozhodol takisto 15. augusta 2019. Aj keď proti tomuto rozhodnutiu bolo možné podať odvolanie [§ 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ktorý sa podľa § 53 zákona č. 447/2008 Z. z. vzťahuje aj na konanie o peňažnom príspevku], čo je podstatné pre právoplatnosť (§ 52 ods. 1 Spr. por.), celkom zjavne nenadobudlo právoplatnosť neskôr než tu preskúmané rozhodnutie. Rozhodnutie o priznaní peňažného príspevku na opatrovanie tak nadobudlo právoplatnosť skôr a až jeho právoplatnosťou zanikla podľa cit. § 67e ods. 4 cit. zák. odkázanosť žalobkyne na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

15. Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. sa opakovaný peňažný príspevok na kompenzáciu odníme a jeho výplata sa zastaví, ak sa menia skutočnosti rozhodujúce na trvanie nároku naň. Podľa už cit. § 38 ods. 9 cit. zák. je základným predpokladom poskytovania príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla je odkázanosť na túto formu kompenzácie v zmysle § 14 ods. 10 cit. zák. Podľa § 14 ods. 10 písm. a) [keďže písmeno b) v danej veci nie je podstatné] je základným predpokladom tejto odkázanosti práve odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom v zmysle § 14 ods. 6 cit. zák. Na základe podaného výkladu § 67e ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. táto odkázanosť ostala žalobkyni zachovaná až do právoplatnosti rozhodnutia o peňažnom príspevku na opatrovanie. Pokiaľ teda dôvodom odňatia príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov žalobkyni bol zánik odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, tento zánik je zmenou rozhodujúcich skutočností podľa § 45 ods. 3 cit. zák. Táto zmena však nastala až právoplatnosťou rozhodnutia o peňažnom príspevku na opatrovanie, teda neskôr než 1. augusta 2019. Úrad práce tak postupoval v rozpore s citovanými rozhodnutiami, ak žalobkyni odňal peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla už od 1. augusta 2019 a jeho vyplácanie zastavil už týmto dňom.

16. Len na dôvažok kasačný súd dodáva, že námietkam týkajúcich sa zdravotného stavu žalobkyne a zohľadnenia lekárskeho nálezov v lekárskejších posudkoch vo vzťahu k jej odkázanosti na individuálnu

prepravu osobným motorovým vozidlom v zmysle § 14 ods. 6 cit. zák. po novele ustanovenia § 14 ods. 6 cit. zák. účinnnej od 1. júla 2018 sa kasačný súd vyčerpávajúcim spôsobom venoval vo svojom predošlom rozsudku sp. zn. 7 Ssk 13/2022 z 31. januára 2023. V tu prejednáwanej veci nezistil žiaden dôvod, kvôli ktorému by sa mal od týchto svojich právnych záverov odchyliť.

IV.

Záver

17. Zo všetkých uvedených dôvodov tak kasačný súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho výkladu § 67e ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z., čo opodstatňuje jeho zrušenie podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP. Ak správny súd za týchto okolností správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol, vychádza jeho rozsudok z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo napĺňa kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Preto kasačný súd podľa § 462 ods. 2 SSP napadnutý rozsudok rozsudkom (§ 457 ods. 1 SSP) zmenil tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu podľa § 191 ods. 4 SSP vrátil na ďalšie konanie.

18. Orgány verejnej správy sú v ďalšom konaní viazané právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku (§ 469 SSP). Žalovaný ako odvolací orgán disponuje podľa § 59 Správneho poriadku dostatočným rozsahom oprávnení, aby mohol napraviť vytýkanú nezákonnosť rozhodnutia úradu práce, ktorá spočívala v určení nesprávneho (príliš skorého) dátumu, od ktorého odňal žalobkyni peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

19. Pri zmene rozhodnutia musí kasačný súd podľa § 467 ods. 2 SSP rozhodnúť o trovách konania na krajskom súde a kasačnom súde. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobkyni, ktorá v konaní dosiahla úspech, priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj náhradu trov konania pred správnym súdom.

20. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.